

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 155826 24 Kž
Brčko, 01.10.2024. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Srđana Nedića kao predsjednika vijeća, Amele Mustafić i Roberta Jovića kao članova vijeća, uz učestvovanje Biljane Vasiljević kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optuženog A.B. zv. „Ć.“ iz B., zbog krivičnog djela – Omogućavanje uživanja opojnih droga - iz člana 233. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćeni tekst), odlučujući o žalbi branioca Dragane Vuković, advokata iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, podnesenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 155826 24 K 2 od 06.06.2024. godine, nakon javne sjednice krivičnog vijeća održane dana 01.10.2024. godine, u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Gordane Radovanović, branioca Dragane Vuković, a u odsustvu uredno obaviještenog optuženog, donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog A.B. zv. „Ć.“ i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 155826 24 K 2 od 06.06.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 155826 24 K 2 od 06.06.2024. godine, optuženi A.B. zv. „Ć.“ oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo - Omogućavanje uživanja opojnih droga - iz člana 233. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa ga je sud na osnovu navedenih zakonskih propisa, a uz primjenu članova 7., 42., 43. i 50. istog Zakona, te člana 231. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), osudio na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci.

Istom presudom, na osnovu člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sud je optuženog oslobodio plaćanja troškova krivičnog postupka koji padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Na osnovu člana 78. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženom je izrečena mjera bezbjednosti oduzimanja predmeta: opojne droge marihuana ukupne mase 5,683 grama, opojne droge amfetamin ukupne mase 0,286 grama, pribora za konzumaciju narkotičkih sredstava (tanjir, dvije kartice, dvije cjevčice za šmrkanje), koji će se predati Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine nakon pravosnažnosti presude radi uništenja.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku podnijela branilac optuženog Dragana Vuković, (u daljem tekstu: branilac), zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakona, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji. Branilac je u žalbi predložila da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uvaži žalbu branioca te pobijanu presudu preinači tako što će optuženom izrečenu kaznu zatvora zamijeniti radom za opšte dobro na slobodi u skladu sa članom 44. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: tužilac) je dalo odgovor na žalbu branioca u kojem predlaže da ovaj sud odbije kao neosnovanu žalbu branioca optuženog A.B. i potvrdi prvostepenu presudu u cjelosti.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda održanoj dana 01.10.2024. godine branilac je ukratko iznijela sadržaj žalbe i ostala u cjelosti kod iste i prijedloga u žalbi, a tužilac je ostala pri datom odgovoru na žalbu.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u onom dijelu koji se pobija žalbom, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Žalba branioca optuženog je neosnovana.

Analizirajući žalbu branioca iz iste proizilazi da je podnesena iz razloga što je prvostepeni sud na ročištu za izricanje krivičnopravne sankcije odbio prijedlog odbrane da se izrečena kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci zamijeni radom za opšte dobro na slobodi. Branilac smatra da ne stoje razlozi prvostepenog suda da je izvršenje kazne prijeko potrebno za ostvarenje svrhe kažnjavanja s obzirom da je optuženi višestruki povratnik. Nadalje, branilac u žalbi navodi da bi zamjena izrečene kazne zatvora za rad za opšte dobro na slobodi pozitivno uticalo na optuženog da ubuduće ne vrši krivična djela kao i da prvostepeni sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio olakšavajuće okolnosti koje stoje na strani optuženog a koje prvostepeni sud i ne pominje u obrazloženju presude. Na ovaj način, prema navodima branioca počinjena je bitna povreda odredaba krivičnog postupka. Samim tim branilac smatra da je prvostepeni sud počinio i povredu Krivičnog zakona te da su ispunjeni svi uslovi za primjenu odredbe člana 44. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Neosnovani su žalbeni navodi branioca da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, jer u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, tako što u obrazloženju presude prvostepeni sud nije naveo niti cijenio u dovoljnoj mjeri olakšavajuće okolnosti koje stoje na strani optuženog. Za razliku od navoda branioca ovaj sud je utvrdio da je prvostepeni sud, na četvrtoj strani obrazloženja presude, naveo olakšavajuće okolnosti koje je cijenio a tako i otežavajuće okolnosti, te na taj način izveo pravilan zaključak da odlučujući o prijedlogu branioca, da u konkretnom slučaju ne bi bilo opravdano usvojiti prijedlog branioca da se izrečena kazna zatvora zamijeni radom za opšte dobro na slobodi. Suprotno navodima branioca, ovaj sud smatra da je prvostepeni sud pravilno cijenio sve izvedene dokaze i izrekao adekvatnu krivičnopravnu sankciju. Izrečena kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci u potpunosti je adekvatna težini krivičnog djela, okolnostima pod kojima je djelo počinjeno i ranijem životu učinioca. Branilac zanemaruje da su sve navedene okolnosti cijenjene i uzete u obzir prilikom izricanja navedene kazne.

Branilac navodi da je na ovaj način optuženom uskraćena mogućnost koja je propisana odredbom člana 44. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Takvi navodi branioca nisu osnovani kada se ima u vidu da je odredbom člana 44. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine propisano da kada sud odmjeri i izrekne kaznu zatvora do jedne godine da može na prijedlog optuženog ili njegovog branioca, odrediti da se tako izrečena kazna zamijeni radom za opšte dobro na slobodi. Polazeći od sadržaja citirane zakonske odredbe, zamjena kazne zatvora radom za opšte dobro na slobodi nije obaveza, nego se u svakom konkretnom slučaju procjenjuje da li optuženi sveukupnim ponašanjem zaslužuje ovakav tretman kod izvršenja kazne, jer se u „slučaju rada za opšte dobro na slobodi“ ne radi o krivičnoj sankciji nego o specifičnom modalitetu izvršenja izrečene kazne zatvora do jedne godine.

U takvim okolnostima ovaj sud smatra da je odluka prvostepenog suda pravilna i na zakonu zasnovana, imajući u vidu da je optuženi višestruki povratnik u izvršenju krivičnih djela, te da je izvršenje kazne u konkretnom slučaju prijeko potrebno za ostvarenje svrhe kažnjavanja iz člana 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine . Prvostepeni sud je uzeo u obzir sve navedene okolnosti i pravilno ih cijenio, te su stoga žalbeni navodi branioca da je prvostepeni sud postupao suprotno odredbama Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, neutemeljeni. Prvostepeni sud je u obrazloženju presude naveo jasne razloge koji su dovoljni i pravno valjani zbog kojih nije prihvatio prijedlog odbrane da izrečenu kaznu zatvora zamijeni za rad za opšte dobro na slobodi. Takve razloge podržava i ovaj sud.

Ovaj sud smatra da je odluka prvostepenog suda pravilna i na zakonu zasnovana, te da se svrha kažnjavanja propisana odredbom člana 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine može postići samo izrečenom kaznom zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci, bez zamjene iste za rad za opšte dobro na slobodi. Na ovaj način će se postići i svrha krivičnopravnih sankcija u vidu sprečavanja učinioca da vrši krivična djela i podsticanje njegovog prevaspitanja, u skladu s odredbom člana 7. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Budući da prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane odluke nije počinio povrede krivičnog postupka, niti druge propuste na koje se žalbom neosnovano ukazuje, a niti povrede Krivičnog zakona na štetu optuženog, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, te je ovaj sud s žalbu branioca je odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude, a na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Biljana Vasiljević

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić